

LES SET CABRETES I EL LLOP ;

Vet aquí que hi havia una vegada una mare cabra, que vivia amb les seves filletes, set cabretes blanques, reboniques i saltirones, en una caseta a la vora del bosc. En aquell bosc, també vivia un llop lleig i golafre que sempre vigilava les cabretes i es moria de ganes de menjar-se-les, però la mare cabra que se les estimava moltíssim se'n cuidava molt de què el llop se'ls hi acostés.

Un dia la mare cabra va haver d'anar al bosc, perquè se'ls havia acabat el menjar. Abans de sortir va cridar les cabretes i les va pregar que anessin en compte que es quedaven soles astut i podia

Les cabretes de sa mare dient-li que quil·la que anirien molt

Al cap d'una estona la porta : "Obriu-me filletes vostra marona que ja tornem a menjar". Però les cabretes veu de seguida es van de la seva mare : "No re té l'aveu dolça i bretes. El llop molt casa del pastisser i que tenia a la botiga, Així la veu se li va mare cabra. Va tornar trucar la porta :

vostra marona que ja Les cabretes van senllop i van estar a per l'esclatxa de "No ets la mare, i tu la tens negra molt empipat va demanar la farina llop es va enfarinar i va tornar cap a "Obriu-me filletes

meves, sóc la vostra marona que ja torno i us porto el menjar". Les cabretes en veure la pota blanca i sentir la suau veu van obrir la porta i... Ay!! es van trobar amb una boca enorme. El llop es va menjar les cabretes d'una en una, menys a la petita que es va amagar a la caixa del rellotge.

Al cap d'una estona va tornar la mare, va trobar la porta oberta i tot per terra. Va començar a cridar a les cabretes i ningú va contestar, només una veueta petita que deia : "Mare sóc aquí, dins la caixa del

i que vigilessin molt i el llop era molt enganyar-les.

es van acomiadar marxés tranquil·la en compte.

algú va trucar a les meves, sóc la no i us porto el menjar en sentir la adonar que no era ets la mare, la mariona" deien les ca-

empipat se'n va cap a li va demanar tots els ous mengant-se-los tot seguit. tornar fina i suau com la de la cap a casa de les cabretes i va "Obriu-me filletes meves, sóc la torno i us porto el menjar" tir la veu dolça i fina del punt d'obrir. Però van veure la pota la pota del llop : la mare té la pota blanca i lletja". Llavors el llop anar a cal forner i li va més blanca que tingués. El ben enfarinades les potes casa de les cabretes: